

Liturgie 29-03-2026 18:30

29 maart 2026

Voorganger ds. P. Vernooij uit Bergambacht

Voorzang:

Psalm 68 vers: 10

10 Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, èn wil, èn zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Psalm 56 vers: 1 en 2

1 Gena, o God, bescherm mij door Uw hand;
Zie, hoe ik ben omringd aan allen kant;
Zie, hoe de mens zijn boze netten spant,
Om mij daarin te jagen.
Den gansen dag is 't oog op mij geslagen;
Zijn list legt mij op al mijn wegen lagen;
Zijn macht vergroot mijn ongeluk en plagen;
Ontroert mijn ingewand.

2 Maar word' ik ooit met bange vrees belaân,
Dan zal op U mijn vast betrouwen staan.
Ik prijs in God Zijn woord; ik steun voortaan
Op Hem; zou vlees mij deren?
Ik vrees hen niet, die mijne smart vermeêren;
Mij, dag op dag, door lastertaal onteren;
Mijn woorden in een vals zinnen verkeren;
Arglistig mij verraân.

Psalm 56 vers: 5

5 Ik roem in God; ik prijs 't onfeilbaar woord;
Ik heb het zelf uit Zijnen mond gehoord;
'k Vertrouw op God, door gene vrees gestoord;
Wat sterv'ling zou mij schenden?
Ik heb beloofd, wanneer G' in mijn ellenden
Mij bijstand boodt, en 't onheil af zoudt wenden,
Tot U, o God, mijn lofzang op te zenden,
Door ijver aangespoord.

Psalm 38 vers: 12, 13 en 14

12 Zij, die mijnen dood bejagen,
Leggen lagen,
Dreigen mij den laatsten slag;
Spreken, hoe mij 't best te krenken;
En bedenken
Mijn verderf, den gansen dag.

13 Maar ik ben, in d' ongelukken,
Die mij drukken,
Als een dove, die niet hoort,
En uit wiens verstomde lippen
Niet kan glippen
't Flauwst geluid van enig woord.
14 Ja, ik ben als een, wiens oren
Niet meer horen,
Wat men zegge, kwaad of goed;
Wien de tegenreên ontbreken,
Om te spreken,
En die daarom zwijgen moet.

Psalm 69 vers: 4 en 5

- 4 Mijn broed'ren ben ik vreemd, door elk onteerd,
En onbekend den zonen mijner moeder;
'k Vind onder hen noch schutsheer, noch
behoeder;
Want d' ijver van Uw huis heeft mij verteerd.
Ik draag den schimp, den smaad en overlast
Dergenen, die, alziende God, U smaden;
Ik heb geweend, mijn ziel heeft steeds gevast,
Maar 'k word te meer met smaadheid overladen.
- 5 Ik heb mijn vlees met enen zak bekleed,
Maar hoor mijn naam ten spot en spreekwoord
maken;
De rechters zelfs doen niet dan klappen, laken;
'k Ben 't snarenpel van dronkaards in mijn leed.
Maar, HEER, tot U, tot U is mijn gebed;
Daar is, o God, een tijd van welbehagen,
Een tijd van gunst, te mijner hulp gezet;
Hoor, naar Uw trouw en heilwoord, dan mijn
klagen.

Psalm 119 vers: 25

- 25 Gedenk aan 't woord, gesproken tot Uw knecht,
Waarop Gij mij verwachting hebt gegeven;
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,
Dit leert mijn ziel U achteraan te kleven;
Al 't geen Uw mond aan mij had toegezegd,
Gaf aan mijn hart vertroosting, geest en leven.

Jesaja 53: 1 - 7

- 1 Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is
de arm des HEEREN geopenbaard?
- 2 Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht
opgeschoten, en als een wortel uit een dorre
aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid;
als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte,
dat wij Hem zouden begeerd hebben.
- 3 Hij was veracht, en de onwaardigste onder de
mensen, een Man van smarten, en verzocht in
krankheid; en een iegelijk was als verbergende
het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij
hebben Hem niet geacht.
- 4 Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich
genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen;
doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God
geslagen en verdrukt was.
- 5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om
onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de
straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem,
en door Zijn striemen is ons genezing geworden.
- 6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons
een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft
onzer aller ongerechtigheid op Hem doen
aanlopen.
- 7 Als dezelve geest werd, toen werd Hij verdrukt;
doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam
werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap,
dat stom is voor het aangezicht zijner
scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.

Markus 15: 1 - 15

- 1 En terstond, des morgens vroeg, hielden de
overpriesters te zamen raad, met de ouderlingen
en Schriftgeleerden, en den gehelen raad, en
Jezus gebonden hebbende, brachten zij Hem
heen, en gaven Hem aan Pilatus over.
- 2 En Pilatus vroegde Hem: Zijt Gij de Koning der
Joden? En Hij antwoordende, zeide tot hem: Gij
zegt het.
- 3 En de overpriesters beschuldigden Hem van vele
zaken; maar Hij antwoordde niets.
- 4 En Pilatus vroegde Hem wederom, zeggende:
Antwoordt Gij niet? Zie, hoe vele zaken zij tegen
U getuigen!
- 5 En Jezus heeft niet meer geantwoord, zodat
Pilatus zich verwonderde.
- 6 En op het feest liet hij hun een gevangene los,
wien zij ook begeerden.
- 7 En er was een, genaamd Bar-abbas, gevangen
met andere medeoproermakers, die in het
oproer een doodslag gedaan had.
- 8 En de schare riep uit, en begon te begeren, dat
hij deed, gelijk hij hun altijd gedaan had.
- 9 En Pilatus antwoordde hun, zeggende: Wilt gij,
dat ik u den Koning der Joden loslate?
- 10 (Want hij wist, dat de overpriesters Hem door
nijd overgeleverd hadden.)
- 11 Maar de overpriesters bewogen de schare, dat hij
hun liever Bar-abbas zou loslaten.
- 12 En Pilatus, antwoordende, zeide wederom tot
hen: Wat wilt gij dan, dat ik met Hem doen zal,
Dien gij een Koning der Joden noemt?

- 13 En zij riepen wederom: Kruis Hem.
14 Doch Pilatus zeide tot hen: Wat heeft Hij dan kwaads gedaan? En zij riepen te meer: Kruis Hem!

- 15 Pilatus nu, willende der schare genoeg doen, heeft hun Bar-abbas losgelaten, en gaf Jezus over, als hij Hem gezeseld had, om gekruist te worden.

Tekst: Markus 15:5a

Thema: 'Hij deed Zijn mond niet open!'

1. Opvallend
2. Veelzeggend
3. Onthutsend